

בש"פ 5472/23 - אחמד פואז נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 5472/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אחמד פואז

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת בתיק עמ"י 37874-07-23 שניתנה ביום
17.7.2023 על ידי כבוד השופטת ת' ניסים שי

בשם המבקש: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטת ת' ניסים שי) בעפ"א 37874-07-23 מיום 17.07.2023. בהחלטה זו, התקבל בחלקו ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בקרית שמונה (כבוד השופט הבכיר מ' מרגלית) במ"י 36557-07-23 מיום 17.07.2023, ונקבע כי המבקש ישהה במעצר לצרכי חקירה עד ליום 19.07.2023 בשעה 12:00 בלבד, חלף יום 20.07.2023 שנקבע על-ידי בית משפט השלום.
2. בבקשתו, טוען המבקש כי פגמים שונים שדבקו בפעולות המשיבה בעניין מעצרו, כמו גם נסיבותיו האישיות, מצדיקים את ביטול החלטת בית משפט קמא ושחרורו ממעצר.
3. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.
4. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 4810/23 אלהואשלה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.06.2023)); וזאת לבטח כאשר מדובר במעצר ימים (בש"פ 1092/23 מהון נ' מדינת ישראל (07.02.2023)).

עמוד 1

5. בענייננו, טענות המבקש נטועות היטב בד' אמותיו של עניינו הפרטני, ואינן מעוררות כל שאלה עקרונית שראוי לה להתברר במסגרת זו. די בכך כדי לדחות את הבקשה. לא למותר לציין כי לא קיים זמן מספק לבירור הבקשה, שכן בית המשפט המחוזי החליט להורות על מעצרו של המבקש עד למחר בשעה 12:00 בלבד.

6. לצד בקשתו למתן רשות לערוך, הלין המבקש גם על החלטת בית משפט קמא שלא להורות על איסור פרסום תמונתו מעת מעצרו. ברם, בית משפט קמא לא מצא מקום לדון בבקשת המבקש לאיסור הפרסום, משלא הוגשה בקשה מתאימה בעניין לבית משפט השלום; ובכך לא נפל כל פגם (ראו: סעיף 70א(ב) לחוק חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984).

7. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם. מהחלטת בית משפט קמא עולה תמונה מטרידה, שלפיה, לכאורה, גורם במשטרת ישראל צילם את המבקש בעת שזה הובל למעצרו כשעיניו מכוסות 'פלנלית', והפיץ את התמונה באופן שניתן לזהות בה את פניו של המבקש. בית משפט קמא העיר כי "על המשיבה לבחון עניין זה ולבדוק מי צילם את התמונה וכיצד הופצה". אכן, זכותו של חשוד לפרטיותו ולכך שתמונתו לא תפורסם ברבים על-ידי המשטרה באופן העלול להשפילו – אינה יכולה להיות שנויה במחלוקת; על המשיבה לעשות כל שדרוש כדי לברר את העניין ולתקן את הטעון תיקון.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשפ"ג (18.7.2023).

שׁוֹפֵט